

ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤ-ΤΑΙ ΚΑΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ

22

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1967

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 751
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 461.337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΟΥΛΟΙ ΜΕ «ΚΟΚΚΙΝΗ» ΧΑΛΜΗΤΑ Η ΣΤΙΓΜΗ

ΛΥΣΣΩΔΗ έκστρατεια κατά τῆν νέον καθεστῶτος στήν Ἑλλάδα ἐξαπέλυσαν οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τοῦ Παραπετάσματος. Κλαίουν γοεῶς διὰ τὴν μεγάλην, ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν... συμφορὰν, πού ἐπληξε τοὺς Ἕλληνας. Καὶ καλοῦν ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς νὰ ἀπαλλάξουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν παρουσία τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι περίεργοι αὐτοὶ οἱ κομμουνιστῆς. Κανένα φραγμὸν δὲν γνωρίζουν οὔτε τί-πα ἔχουν.

Ἄλλὰ τί ἠμπορεῖ νὰ περιμένῃ κανένας ἀπὸ τοὺς μετὰ «κόκκινη» χλαμύδα;

Ἡ ζωὴ τους εἶναι ἀσχετος δόλος, βόρβορος, ἐκλίμα. Καὶ γνωρίζομε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας ἀπὸ τὴν νοστοροπία τους. Δὲν λησμονοῦμε. Καὶ, ἂν λησμονήσωμε, μᾶς τὸ ἡ πενθυμίζομεν οἱ λαγαδιῆς καὶ τὰ ἀκρωτηριασμένα κορμιά τῶν ἀναπήρων μας.

Ἡμποροῦμε νὰ τοὺς ἀκούμε σήμερα;

ΝΑ ΠΑΡΗΡΘΟΥΝ ΟΙ ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΕΚΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ μεταβολῶν στήν Μέση Ἐκπαίδευσιν, καὶ κυρίως ἐκ τῶν ἀθρόων μεταθέσεων καθηγητῶν, πολλὰ γυμνάσια τῆς Χαλκιδικῆς ἔχουν μείνει χωρὶς ἢ μὲ ἐλάχιστο διδασκαλικὸ προσωπικόν.

Ἡ φυσικὰ ἀναγκαία ἠμορφία ἀποκαθάρσεως τῆς Μέσης Παιδείας καὶ ἀρσεως γενομένων ἐπὶ παπὰν δρεϊκῆς φανλοκρατίας ἀδικιών. Ἄλλὰ τὸ μέτρο ἔφερε μία ἀρροπία στήν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν. Καὶ εἶναι ἀνάγκη, σὺν συντομώτερο δυνατό χρόνῳ, νὰ ἀποκαταστήθῃ ὁ παλαιὸς γνώριμος ἐλληνοχριστιανικὸς ἠθικὸς παιδεύσεως τῶν ἐλλήνωναιδων.

Οἱ κενεὲς θέσεις τῶν γυμνασίων νὰ πληρωθοῦν τὸ ταχύτερον. Ἀρκετὰ ἐταλαιπώρησεν τὴν Παιδείαν ἡ ἐχρηστικὴ μεταρρύθμιση. Ἄς ἀποκαταστήθῃ τὰ πράγματα στήν ἔδωκα τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως.

ΚΑΠΟΪΑ ΦΩΤΕΛΑ

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ μας, ὅπως εἶναι γνωστὸ, λειτουργεῖ μόνον ἓνα φαρμακεῖο. Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ ἀντιπροκηθῇ σὺν τῆς ἡμετέρας ἀνάγκης τῶν κατοίκων τοῦ Πολυγύρου καὶ τῆς περιοχῆς. Ἰδίως κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νυκτός, πού κατ' ἀνάγκην μείνει κλειστὸ ἀπὸ πολὺ ἔνωρις.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς ἐγκρίνουν μὲ ἐνδιαφέρον στήν μελέτη τῆς νομοθεσίας περὶ φαρμακείων. Κάποια ὠφέλεια θὰ προκύψῃ διὰ τὸ κοινόν.

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΩΣ σήμερα διανύομε ἐποχὴν τεχνοκρατίας. Οἱ μηχανικοὶ εἶναι περιζήτητοι. Καὶ μὲ δυσκολία τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἐργῶν κατορθώνει νὰ ἐπανδρώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸ μάλιστα ἐπιτρέπει σ' αὐτοὺς νὰ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ ἐξωπραγματικὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἀδείαν τοῦ οἰκείου Νομοῦχου.

Ἄλλὰ οἱ συμπαθεῖς κατὰ τὰ ἄλλα μηχανικοὶ δὲν ποθεῖ νὰ τὰ παρακάνουν ἐγκαταλείποντες τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐργασίαν καὶ ἀποροφούμενοι μὲ τὴν ιδιωτικὴν τὴν ἀπασχολήσασιν.

Διὸτι κάποτε θὰ πρέπη νὰ προκόψῃ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος. Καὶ εἶναι ἡ στιγμή τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

ΑΔΕ ΕΣ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ διατυπώνονται ἀπὸ πτωχοὺς χωρικοὺς διὰ τὴν χίλιαν δὴ διαιτησίαν ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἐπισκευῆς διὰ τομῶν τῶν οὐσιῶν τους. Πολλὰ ἔξοδα, πολλὰς ταλαιπωρίας καὶ τρεχίματα καὶ πολλὸς χρόνος χαμένος.

Διὰ τὴν ἄσπαστον πολυτέλειαν καὶ αὐτὴν ἡ σπατάλην διὰ τὸ ἄτημαντες ὑποθέσεις, ὅπως εἶναι ἀσφαλῶς ἡ λήψις μίας ἀδείας ἐπισκευῆς μίας οἰκοδομῆς; Καὶ οἱ ἄλλοι μας ἀνθρώποι τοῦ λαοῦ ἀναγκαστοὶ καὶ ἡ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ κύριον ἔργον της.

Κάποτε θὰ πρέπη νὰ σταματήσῃ αὐτὸς ὁ γραφειοκρατικὸς χείμαρρος. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς ἡ ὥρα αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως. Ποῖα γνώμη ἔχουν ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἀρμόδιοι;

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΤΗΝ ΒΑΘΥΤΑΤΗ ἔκανοποίησιν τοὺς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν μας Κυβέρνησιν ἐκφράζουσιν οἱ πονεμένοι ἀγρότες μας διὰ τὴν σημαντικωτάτην αὔξησιν τῶν συντάξεων τους. Δὲν εἶναι μόνον τὸ γεγονός τῆς βελτιώσεως τῶν βροῶν ζωῆς τους, πού τοὺς προκαλεῖ χαρὰ εἶναι καὶ ἡ ἀνακούφισις, πού δοκίμωσαν, διότι ὑπάρχει στήν ἐξουσία μία Κυβερνήσις φιλαλήθης καὶ μὲ συνείδησιν ἐνθύνης.

Ἐπὶ τῇ ἐδκαίριᾳ θεωροῦμε οὐκ ὀπίμῳ νὰ θέσωμε ἐπ' ὄψιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τὸ αἴτημα τοῦ ἀγροικοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν καμὴν τῆς μῆνας ἢ τοῦλάχιστον κατὰ διμηνία καταβολῆ τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων. Εἶναι δικαιοῦν καὶ ἄς τὸ μελετήσῃ οἱ ἀρμόδιοι.

«...Νᾶναι αἰῶνια σὲ τούτη τῇ γῇ Λευτεριά καποιας μοῖρας ὀρίζει τὸ τῆμα». Σ. Σπεράντιος

Ἡ ἀποκατάστασις

ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ τῶν Ἐθνῶν ἄς γείρουν μὲ εὐλάβεια μπροστὰ στὴ γαλανόλευκὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ «ΟΧΙ». Καὶ οἱ λαοὶ, πού τοὺς κατηύγασε καὶ τοὺς ἀνέστησε τὸ φῶς αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἄς ἀποτίσουν φόρον εὐγνωμοσύνης στήν λεβεντοθερημένη Ἑλληνικὴ γενεὰ τοῦ 1940. Διότι, ὅταν οἱ Ἕλληνας συνέτριβαν τὴν Περσικὴν ὀρδὴν σὸν Μαραθῶνα καὶ στήν Σαλαμίνα, ἔγραφαν τὴν δόξα τῆς ἡρωϊκῆς Ἑλλάδος· ὅταν ὕψωναν Παρθενῶνες καὶ ἀνεδείκνυαν Πλάτωνες, ἀνοίγαν τὸν δρόμον τῆς πνευματικῆς Ἑλλάδος· ὅταν ἐσκόρπιζαν στοὺς ἄλλους λαοὺς τὸ δελφικόν φῶς, συνέθεταν τὴν μοῖραν τῆς φωτοδότρας Ἑλλάδος. Ἄλλ' ὅταν ἡ Ἑλλὰς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἐθρυμμάτιζε στήν Πίνδον τὸν θρύλον τοῦ ἀηττήτου τοῦ Ἄξονος, ἀποκαθιστοῦσε τὴν τιμὴν καὶ ἐγγύαν τῶν ἐλπίδων μίας ταπεινωμένης καὶ τραυματισμένης Ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀποθέωσις

Ἡ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 εἶναι μιά ξεχωριστὴ ἱστορικὴ στιγμή. ἔχει ἰδικὸν τῆς φῶς. Ἐντονο καὶ ὑπερκόσμιον. Εἶναι ἀνεπατάλητος στιγμή. Μεγάλῃ ὥρᾳ τῆς Ἐθνικῆς μας ἀνατάσεως· ἀλλὰ καὶ μεγάλῃ ὥρᾳ τῆς Ἐθνικῆς μας ἐνότητος. Ἐθνικὴ στιγμή, πού ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ μέτρα μας· ἐπέρασε γρήγορα μπροστὰ ἀνέβηκε ὑψηλὰ· ἤγγισε τὸν ἀστερισμὸν τοῦ 1821· ἔγινε ἱστορικὴ ἀποθέωσις τῆς Φυλῆς μας.

Ἡ Φωνή...

ΑΣ ΑΦΗΣΩΜΕ ὅμως τὸν Ζίντ νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὴν ἀγέρωχο καὶ ἡρωϊκὴν γενεὰν τοῦ 1940. «Θαυμασιὲν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, Ἕλληνας! Ἐἴρετε τί εἴσατε σήμερα γιὰ τὴν ἄλλη Ἑυρώπη, τί ἀντιπροσωπεύετε στὰ μάτια μας; Ἐπὶ μῆνες φρικτοὺς δὲν ἐγνωρίσαμε παρὰ ἀτυχήματα καὶ πίκρας, τὸ γκρέμισμα ὄλων τῶν στηριγμάτων, τῆς περηφάνειας μας, ὄλων τῶν ἐλπίδων. Κι ἄξαφνα σὰν ἀπὸ τὰ τρισβαθὰ ἐνός λατρευτοῦ παρελθόντος, ἡ φωνή, ἡ πῶ ἀγαπημένη ἀνάμεσα σ' ὅλες τὴς φωνῆς, ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος ὑψώνεται καὶ κυριαρχεῖ μέσα στὸ πανδαιμόνιον τοῦ κόσμου πού θυμίζει τὴν Κόλαση. Μὲ πόση συγκίνηση, μὲ πόση εὐλάβεια τὴν ἀκούμε! Ἀντιπροσωπεύετε στὰ μάτια ὄλων τῶν ἀνθρώπων τὸ θρίαμβον τῆς παλληκαρίας ἀρετῆς, τὴν ἀληθινὴν ἀξίαν πού εἶναι ἡ ἀξία τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ, τῆς ποιότητος. Καὶ πόση εὐγνωμοσύνη πρέπει νὰ σᾶς χρωστᾶ ὅλη ἡ Οἰκουμένη, γιὰ τὴν ξαναδώσατε τὴν ἐμπιστοσύνην σὸν ἄνθρωπον, γιὰ τὴν ἀναζωογονήσατε τὸ θαυμασμὸν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλπίδα!».

Προσκυνοῦμε

Ἡ ΜΕΙΣ τί νὰ προσθέσωμε; Ὑγραίνονται τὰ βλέφαρα καὶ πλαταγίζει ἀπὸ Ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἡ καρδιά μας. Ἡ ψυχὴ μας διαποτίζεται ἀπὸ Ἑλλάδα. Ἡ μεγάλη ἱστορικὴ στιγμή μᾶς φιλεῖ. Καὶ ἡμεῖς τὴν προσκυνοῦμε.

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΧΙ

Ἡ 23η Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι Σταθμὸς ὄχι μόνον διὰ τὸν Νεοελληνισμόν καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι Σταθμὸς καὶ διὰ τὸν ὅλον κληρον τὴν Ἀνθρωπότητα πού ποθεῖ νὰ ζῇ Ἐλευθερία καὶ Πολιτισμὸν.

Κατὰ τὴν δογματικὴν ἐκείνην στιγμήν ἀκόμη καὶ οἱ πλεον θαυμαστικά τῆς Ἑλλάδος ἐπερίμεναν ν' ἀκούσουν τὸ «ΝΑΙ» τῆς πρὸς τὴν Τυραννίαν.

Ὅμως μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν συνεπειῶν τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ὑψώθησαν στὰ κατορθώματα βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ ἀπ' τὸ Αἰῶνιον αὐτὸ Σύμβολον Ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς Βορρᾶν παρήγγειλαν σὸν Ἐπιδρομὸν ΟΧΙ.

Ὁ ἱστορικὸς τοῦ Μέλлонτος θὶ σημείωσις εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἱστορίαν ὅτι χωρὶς τὸ Ἑλληνικὸν ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἡ Ἀνθρωπότης θὰ εἶχε πνιγῆ θροὶ καὶ φίλοι,

ἀπὸ τὴν ἀσφυξία τοῦ δδοστοῦ ἡρος τοῦ «Φοβροῦ καὶ τρομεροῦ ἐνιαίου Ἄξονος Ντοῦτσε Χίτλερ Στάλιν.»

Ὁ Μουσολίνι μὲ τοὺς Λεγεωνάριους καὶ τοὺς «Λύκους» του· ὁ Χίτλερ μὲ τὰ φοβερά ΕΣ—ΕΣ καὶ τὰ Στ. Ὑκας του· καὶ ὁ Στάλιν μὲ τοὺς Κομιτατζήδες Βουλγαροκουκουέδες του ἐπέπεσαν σὰν γύπες νὰ κατασπαράξουν τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀνατινάξουν τὴν Ἑλλάδα σὸν ἀέρα χάριν τελικᾶ, τοῦ Στανιζμοῦ.

Ὁδὲποτε τόσοσιν φοβερῆ Στρατιωτικῆ Μηχανῆ καὶ μὲ τὴν τὴν βαρβαρότητα ἐλόγησε τὰ στήθη τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ καὶ οὐδέποτε ἀκόμη καὶ ἡ Ἑλλὰς ὑπερέβαλε τὸν ἑαυτὸς τῆς τὸ ὅσο μὲ τὸ ΟΧΙ ΤΗΣ.

Μόνον τὸ Ἑλληνικὸν ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἄλλαξε «τὸν ὄρον» τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τοῦτο διεκήρυξαν ἔγραψαν καὶ πολυῦμνησαν ὅλα τὰ ἔπισημα χεῖλη τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ μάλιστα καὶ ἔχθροὶ καὶ φίλοι,

Ὅλα τὰ ἐπίσημα τῆς Ἀνθροπότητος χεῖλη ἀπεκάλεσαν τὸ πύρινον ἐκεῖνο Ἑλληνικὸ ΟΧΙ σὰν «Νεοελληνικὸ θαῦμα».

Καὶ σὰν «Νεοελληνικὸ θαῦμα» θὰ καταχοροῖται, σὶς Δέλτους της, ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία τοῦς Ἀθλοῦς τῆς Γενεᾶς τῶν ΟΧΙ στὰ σκλαβωμένα ἀκόμη βουνὰ τῆς Βορρείου Ἡλείου μας,

Ὅλος ὁ κόσμος κατεπλάγη ἀπὸ τὸ ΟΧΙ τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ καὶ ἐδιδίχθη ὅτι: Ἡ νέα Ἑλλὰς εἶναι ἀπόλυτα συνέχεια τῆς ἀρχαίας ὅτι Ἑλλὰς θὰ πῆ ἔλευθερία. Καὶ ἐδιδάχθη ὅλος ὁ κόσμος ἀπ' αὐτὴν καὶ μόνον τὴν Ἑλλάδα ὅτι. Ἡ εὐτυχία βρίσκειται στήν Ἐλευθερία, καὶ ἡ Ἐλευθερία στήν εὐθυμία.

Ὁ Κόσμος ἔμνησε τὸ Νεοελληνικὸ θαῦμα τοῦ ΟΧΙ τοῦ Σαραντα.

Ἐμῖς οἱ ΝεοἝλληνας δὲν καυχώμεθα γιὰ τὰ κατορθώματά μας.

Ἀπλῶς μόνον θὰ τρέξομε ὅλοι μαζὺ σὸν προσεχῆ ΠΡΩΤΟ μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου θὰ τρέξομε στοὺς Χώ-

ρους Παρελάσεως τῶν Ἐνδόξων Ἐνόπλων μας Δυνάμεων καὶ ἐκεῖ, μὲ τὸν ὄγκον, τὸν παλμὸν, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὴν συγκινητικὴν ἐκδηλώσειν μας πρὸς τὰ Στρατευμένα Νεῖατά μας, θὰ καταδείξομε καὶ πάλι σὸν κόσμον ὅτι οἱ Πανελλήνες εἴμεθα τὸ συνεχῆς, τὸ ἀειθαλές, τὸ ἀγέρωστο, τὸ δυναμικὸ καὶ μαχητικὸ ἔθνος τὸ ὅποιον οὔτε συλλαμβάνεται οὔτε ὑποτάσσεται καὶ οὔτε πεθαίνει.

Ἄλλὰ καὶ ἀκόμη ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος τῶν Πανελλήνων, ἐξώρμησε ἀπὸ τὴν 21ην Ἀπριλίου ἠνωμένο μὲ τὴν ἀπεραντή Δύναμιν τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης γιὰ νὰ καταλάβῃ καὶ πάλιν τὴν πρώτην θέσιν τῆς αἰωνίας Αἴγλης του, σὰν ἀναλοῖωτη διαμάντοπετρα πᾶνω στῆς Γῆς τὸ Δακτυλίδι. Ἀνθρώποι

Ἐμπρὸς ὅλοι στὴ Γιορτῇ τοῦ ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Γιὰ τὸ «ΟΧΙ» ἐκεῖνο δὲν ἦταν μόνον ἡ Ἑλληνικὴ Νίκη· μὰ ἦταν Ἑλληνικὴ Νίκη γιὰ ὅλους τοὺς Ἀνθρώπους.

